

(ก)

บทบรรณาธิการ

วารสารมนุษยศาสตร์ ปีที่ 20 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2556) ที่อยู่ในมือท่านเป็นผลผลิตแห่งความตั้งใจดีของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ปรารถนาจะสร้างเวทีวิชาการที่เป็นรูปธรรมให้แก่นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และ/หรือนักวิจัย ทั้งนักวิจัยรุ่นใหม่และอาวุโสทั้งนักวิจัยภายในและภายนอกสถาบัน ผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมที่สุดคือการดำเนินงานของวารสารที่ต่อเนื่องยาวนานกว่าสองทศวรรษ ความภาคภูมิใจของวารสารมนุษยศาสตร์คือ การขานรับจากนักวิจัยภายนอกสถาบันผู้ส่งผลงานมาพิมพ์เผยแพร่ในวารสารฯ เพราะเป็นตัวบ่งชี้ว่าวารสารมนุษยศาสตร์เป็นที่ยอมรับไว้วางใจในวงกว้าง ตัวบ่งชี้ดังกล่าวย่อมน่าเชื่อถือไม่น้อยไปกว่าเกณฑ์การประเมินวารสารวิชาการโดยหน่วยงานหรือสถาบันต่างๆ

วารสารมนุษยศาสตร์ฉบับนี้ นำเสนอผลงานที่หลากหลายเช่นเคย กลุ่มแรกคือการวิจัยศิลปกรรมในมิติปรัชญา ประกอบด้วยบทความที่ให้ความรู้เรื่องปรัชญาสุนทรียศาสตร์ตะวันออก ซึ่งยังมีผู้วิจัยอย่างจริงจังไม่มากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับสุนทรียศาสตร์จากโลกตะวันตกและบทความที่วิเคราะห์การแสดงพื้นบ้านที่สัมพันธ์กับพันธกิจศักดิ์สิทธิ์เหนือโลก

กลุ่มที่สองคืองานที่ศึกษาวรรณคดีไทย ได้แก่ การศึกษาลิลิตพงศาวดารเหนือ อันเป็นผลงานที่ไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายเท่าใดนัก ทว่ามีประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งโดยเฉพาะการประกอบสร้างตัวบทขึ้นมาจากแหล่งที่หลากหลาย บทความอีกเรื่องในกลุ่มนี้ศึกษากาพย์เห่เรือ พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยชี้ให้เห็นการแปรนัยยะจากวรรณคดีพิธีกรรมไปสู่วรรณคดีที่สื่อสารความหมายทางการเมืองอย่างแยบคาย

กลุ่มที่สามคือการศึกษาเพศสถานะและเพศวิถีในเรื่องเล่าสมัยใหม่ มีบทความที่ศึกษาพุทธศาสนาเถรวาทกับการให้ความหมาย “กะเทย” โดยศึกษาจากภาพยนตร์เรื่อง *ไม่ได้ขอให้มารัก* อันเป็นภาพยนตร์ที่วิพากษ์ประเด็นเรื่องความลื่นไหลของเพศวิถีและเทคโนโลยีของอำนาจในบริบทสังคมไทยได้อย่างน่าสนใจ ส่วนบทความอีกหนึ่งเรื่องหนึ่งศึกษาอดีตวิบุรุษจากนิยายภาพและภาพยนตร์อเมริกัน โดยเน้นให้เห็นว่าความเป็นชายกับความเป็นอเมริกันในฐานะอุดมการณ์ประจำชาติเป็นสิ่งที่ต่อต้านกันอย่างแน่นแฟ้นและเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยรวมทั้งบริบทเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

ผลงานกลุ่มที่สี่ว่าด้วยมนุษยศาสตร์กับปฏิบัติการในมนุษย์ ผู้อ่านจะศึกษาได้จากบทความเรื่องการใช้สารสนเทศทางการเกษตรของเกษตรกรอำเภอปราณบุรี และงานวิจัยที่เปรียบเทียบทัศนะและหลักปฏิบัติเรื่องพุทธสันติวิธีกับอารยะขัดขืนของชุมชนสันติอโศก

งานกลุ่มสุดท้ายคืองานที่ศึกษาภาษาต่างประเทศทั้งในแง่ภาษาศาสตร์และในแง่การจัดการเรียนรู้ บทความในกลุ่มนี้ประกอบด้วย การศึกษาสัมพันธสารที่สื่ออารมณ์ขัน โดยผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากละครตลกสถานการณ์ นอกจากนั้นยังมีงานที่ศึกษาการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยในบริบทเฉพาะ และงานวิจัยที่สำรวจสถานะองค์ความรู้ด้านการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทย

ปิดท้ายฉบับด้วยการศึกษาวรรณกรรมอาเซียนจากสรรนิพนธ์ที่กล่าวถึงในบทวิจารณ์หนังสือ กองบรรณาธิการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำวารสารฯ เชื่อมั่นว่าการวิจัยในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ในความหมายที่กว้างที่สุดยังคงรอผู้ที่มาขยายขอบฟ้าความรู้ให้กว้างไกลออกไปอีกมากกว่ามาก ขอให้ท่านติดตามได้จากวารสารมนุษยศาสตร์ฉบับต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทนัย ประสานนาม

บรรณาธิการ